

БОГОСЛОВЉЕ

ИЗДАЈЕ
ПРАВОСЛАВНИ БОГОСЛОВСКИ ФАКУЛТЕТ
У БЕОГРАДУ

ГОДИНА II (XVII)

СВЕСКА 2

НОВИ ПАТРИЈАРХ СРПСКИ ГЕРМАН

Кад је 13 септембра ове, 1958 године, на ујражњени шрон српских патријараха изабран епископ жички Герман, наметнула се асоцијација двоструко везана, како за име нашег новог патријарха, тако и за место одакле он долази. Ова асоцијација нас враћа за скоро пуних седам ипошлећа уназад. Тада је, 1219, патријарх цариградски Герман са својим Синодом изабрао и хиротонисао архимандрита Саву Немањича за првог српског архиепископа, а наш Свети Сава је ошеш, са своје стране, изабрао Жичу за седиште прве српске архиепископије. Иако су прилике захтевале да први наследник Светог Саве, архиепископ св. Арсеније, премести седиште архиепископије из Жиче у област Хвосшно, у место Мешохију, доцније названо Пећ, ипак је Жича и после тога, повремено, бивала седиште српских архиепископа. Сада пак епископ Герман долази из Жиче у Београд, на шрон српског патријарха.

Трон поглавара Српске православне цркве одувек су заузимали највиђенији и најученији људи српскога народа. А од дванаест српских архиепископа, колико их је било од 1219—1346, више од половине је проглашено за светитеље. Од уздизања Српске цркве на степен патријаршије, од 1346, на кормило Српске цркве стиујају патријарси. Њих је од 1316—1459 било десет, а од 1557—1776 још двадесет и два. Наш нови патријарх, Његова Светишћ Госшодин Герман је шети патријарх од ослобођења и уједињења Српске православне цркве, извршеног после Првог светског рата.

Његова Светишћ архиепископ пећки, Мишрополић београдско-карловачки и Патријарх српски Госшодин Герман, пре монашења Хранислав Ђорић, рођен је 1899 у Јошаничкој Бањи, у учишешко-свешшеничком дому. По свршеној основној школи стиуја у ондашњу девешоразредну богословију у Београду, коју завршава у Сремским Карловцима 1921 године. Иако је био почео да стиудира правне науке у Паризу, ипак се одлучује да своје шешлошко образовање шшо је могуће више прошири и продуби. Штога се уиисује на Православни богословски факултеш Београдског универзитеша и шу стиче највишу шешлошку сирему.

У Шоку своје црквене службе Његова Светшости патријарх г. Герман је прошао целу скалу административно-јерархиских положаја, а радио је и на црквено-просветном пољу и на пољу црквене штампе и јавног живота. Најпре је, од 1924, био ђакон, писар духовног суда и кашихеша гимназије, а од 1927 презвиџер, — парох и архијерејски намесник. Од 1938 је референт Светлог архијерејског синода Српске православне цркве, затим 1951 као монах, постриженик манастира Студенице и архимандрит, постаје викарни епископ моравички и главни секретар Светлог архијерејског синода, а од идуће, 1952, епископ будимски и члан Светлог архијерејског синода. 1956 постаје епископ Жичке епархије, на коме положају га је и затекао избор за патријарха Српске православне цркве.

Рад на пољу црквене штампе и јавног живота обележен је сарадњом Његове Светшости у разним црквеним листовима, међу којима је уређивао „Преглед“, службени лист Жичке епархије, календар „Свети Лазар“ и најзад „Гласник“, службени лист Српске православне цркве. Поред тога његов црквени јавни рад обележен је између осталог нарочито тиме што је, најпре као изасланик Светлог архијерејског синода, 1951 посетио Српску православну епархију у Сједињеним Државама Америке и обишао српске цркве у Лондону, Паризу, Минхену и Трсту, а затим као члан делегације Српске православне цркве коју је предводио блаженопочивши патријарх Викентије, у циљу оживљавања пријатељских веза између сесиринских цркава и њихових православних народа, 1955 посетио Грчку. Најзад, као делегат Српске цркве ишао је месеца маја о. г. у Русију и учествовао на прослави четрдесетогодишњице обнове Руске патријаршије.

Као што су се некада скоро сви виђенији људи средњовековне Србије, па и многи архиепископи и епископи школовали у манастиру Хиландару, првом српском универзитету, тако су последњих деценија и на нашем Богословском факултету, наслављачу хиландарске мисије, стекли своје највише образовање и многи истакнути људи црквеног научног и културног живота, међу којима и већина данашњих српских архијереја. Стога се Факултет и осећа поносан на ове своје „жишке ујаљене“, међу којима је свакако најсветлији овај у лицу нашег новог патријарха, Његове Светшости Господина Германа. А за уверавање Његове Светшости да ће наш Богословски факултет бити увек предмет његове посебне бриге и старана, његова alma mater му и посвећује ове редове, изражавајући му своју најсрдачнију захвалност и љуну оданост.

ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΕΤΗ ΜΑΚΑΡΙΟΤΑΤΕ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΟΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ!